

TELŠIŲ APYLINKĖS TEISMAS
GALUTINIS SPRENDIMAS
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2024 m. gegužės 10 d.
Mažeikiai

Telšių apylinkės teismo Mažeikių rūmų teisėja Daiva Maneikienė, sekretoriaujant teismo posėdžių sekretorei Vilijai Rukšėnienei, dalyvaujant ieškovui VN, jo atstovui advokatui Linui Blažulioniui, atsakovams AP ir VP, jų atstovams advokatui Arūnui Žliobai, advokato padėjėjui Mindaugui Udalcovui,

teismo posėdyje žodinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal ieškovo VN ieškinį atsakovams AP, VP dėl skolos priteisimo.

Teismas

n u s t a t ė :

ieškovas kreipėsi į teismą su ieškiniu, prašydamas dokumentinio proceso tvarka iš atsakovų solidariai priteisti 52 131,60 Eur įsiskolinimą; 5 procentų dydžio metines palūkanas nuo visos priteistos sumos nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir 672 Eur žyminį mokestį.

Ieškinyje nurodo, kad 2014 m. lapkričio 15 d. su atsakovais susitarė, kad ieškovas paskolins 52 131,60 Eur (180 000 Lt), o atsakovai grąžins paskolintą sumą artimiausiu metu ir pasirašys neprotestuotiną paprastąjį vekselį. Atsakovai vekseliu įsipareigojo iki 2015 m. lapkričio 15 d. grąžinti minėtą skolos sumą, tačiau skola iki šiol nėra grąžinta. Suėjus vekselio apmokėjimo terminui ieškovas ragino atsakovus grąžinti vekselyje nurodytą sumą, tačiau atsakovai vis žadėdavo juos netrukus grąžinti, rasdami pasiteisinimų, kodėl šiuo metu pinigų negali grąžinti. Kadangi ieškovas ir jo šeima su atsakovais artimai draugavo daugelį metų, jais besąlygiškai pasitikėjo, todėl neatliko jokių veiksmų, reikalaujamų pagal Lietuvos Respublikos įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymą (toliau – ĮPVĮ) ir taip vekselis tapo skolos rašteliu. Kadangi atsakovai pažeidė savo prievolinius įsipareigojimus, prašo iš atsakovų solidariai priteisti esamą įsiskolinimą.

Telšių apylinkės teismas 2023 m. rugsėjo 6 d. preliminariu sprendimu ieškovo ieškinį patenkinio visiškai. 2023 m. spalio 2 d. teisme gauti motyvuoti atsakovės prieštaravimai dėl Telšių apylinkės teismo 2023 m. rugsėjo 6 d. priimto preliminarus sprendimo.

Prieštaravimuose atsakovai nurodo, kad ieškinyje pareikštas nesąžiningai ir galimai nusikalstamai, nepagrįstas nei faktiškai, nei teisiškai. Nurodo, kad ieškovas nutyli, jog iš tiesų atsakovas AP skolinosi 180 000 Lt (52 131,60 Eur) iš atsakovo 2014 m. birželio 15 d. ir šios skolos grąžinimui užtikrinti pasirašė paprastąjį neprotestuotiną vekselį. Beveik po pusmečio į atsakovų namus atvyko ieškovas ir paprašė tai pačiai sumai pasirašyti naują vekselį, nurodydamas, kad grąžintų pinigų jam reikės anksčiau, nei buvo nurodyta pirmajame vekselyje, be to, būtų gerai, kad vekselį

pasirašytų ir sutuoktinė, t. y. atsakovė VP. Atsakovas AP ieškovo paklausė, ar šis atsivežė ankstesnį vekselį, tačiau ieškovas patikino, kad šį sunaikino. Šalys tuo metu artimai draugavo šeimomis, todėl atsakovai ieškovu pasitikėjo ir pasirašė šį 2014 m. lapkričio 15 d. vekselį, pagal kurį ieškovas ir kelia savo reikalavimus šioje byloje. Nurodo, kad atsakovų finansinei situacijai pablogėjus, šalių santykiai atšalo ir ieškovas ėmė reikalauti grąžinti skolą. Atsakovas AP buvo skolingas ir ieškovo sutuoktinei BN, be to, ieškovas žinojo ir kitus žmones, kuriems atsakovas buvo skolingas bei suorganizavo, kad visi bendrai atsiimtų pinigų, todėl visas nukeliavo iki teismų ir antstolio, kuris buvo paskelbęs varžytines. Atsakovas ieškojo būdų kas gali pagelbėti šioje situacijoje. Nurodo, kad visas skolas 2018 m. spalio 10 d. padengė UAB „Robidoga“, kuri tapo atsakovo AP kreditore. Nurodo, kad nuo to laiko iš ieškovo jokių pretenzijų dėl skolos grąžinimo nebuvo ir negalėjo būti. Atsakovai tik iš teismo procesinių dokumentų sužinojo, kad ieškovas nesąžiningai bando per teismą išieškoti skolą, kuri jam grąžinta prieš penkerius metus. Ieškovo teiginiai, neva jis dėl draugiškų santykių nesikreipė į notarą, logiškai nepaaiškinami turint omenyje aplinkybę, kad jis į notarą kreipėsi pagal tai pačiai sumai 5 mėnesiais anksčiau išrašytą, t. y. 2014 m. birželio 15 d. vekselį, pagal kurį skola buvo visiškai išieškota, ką patvirtina antstolio 2018 m. spalio 15 d. patvarkymas. Nurodo, kad ieškovo nurodytos faktinės aplinkybės neatitinka tikrovės.

2023 m. spalio 16 d. teisme gautas atsiliepimas į prieštaravimus, kuriame ieškovas nurodo, kad atsakovai teisingai nurodo, jog skola pagal 2014 m. birželio 15 d. pasirašytą neprotestuotą vekselį buvo priverstinai išieškota antstolio, bet būtina atkreipti dėmesį, kad antstolis vykdė ne vieną bylą dėl priverstinio skolų išieškojimo iš atsakovo, kas įrodo, kad atsakovas nėra linkęs grąžinti skolas ir yra nesąžiningas. 2014 m. birželio 15 d. pasirašytas neprotestuotinas vekselis tik atsakovo AP, nes apie minėtą paskolą atsakovo žmona AP nežinojo, kadangi pinigai buvo skirti atsakovo meilužės ir nesantuokinio vaiko išlaikymui, meilužės būsto įrengimui ir pan. 2014 m. lapkričio 15 d. ieškovas su atsakovais pasirašė dar vieną neprotestuotą paprastąjį vekselį, kurio pagrindu ieškovas paskolino, o atsakovai įsipareigojo ieškovui grąžinti 180 000 Lt (52 131,60 Eur). Atsakovai, už skolintus pinigus ketino pirkti didelį kiekį medienos, stakles ir kitą reikalingą įrangą medienos apdirbimui. Nurodo, kad atsakovai teigdami, jog ieškovas paprašė tai pačiai sumai pasirašyti naują vekselį, siekia neteisėtai praturtėti, kadangi nebuvo pateikti jokie įrodymai, kurie patvirtintų faktą, kad 2014 m. birželio 15 d. ir 2014 m. lapkričio 15 d. pasirašytuose neprotestuotinuose paprastuosiuose vekseliuose yra nurodyta viena ir ta pati suma, t. y. kad ieškovas paskolino pagal abu nurodytus vekselius atsakovams tik 180 000 Lt (52 131,60 Eur), o ne 360 000 Lt (104 263,20 Eur). Nurodo, kad pasirašant ginčijamą neprotestuotą paprastąjį vekselį ieškovas reikalavo, kad jį pasirašytų ir atsakovė, kadangi nuo 2013 m. kovo 25 d. iki 2016 m. sausio 6 d. atsakovas sistemingai ir didelėmis sumomis skolinosi pinigų iš ieškovo, kurių laiku vis negrąžindavo, tai paliudija ieškovo išsaugoti lapeliai, kuriuose nurodyta paskolinta pinigų suma, skolinimosi data bei atsakovo parašas. Atsakovai teigdami apie ieškovo prašymą tai pačiai sumai pasirašyti naują vekselį, nurodant, kad pinigų jam reikės anksčiau, teikia klaidingą informaciją, kadangi prieš pasirašant ginčijamą 2014 m. lapkričio 15 d. neprotestuotą paprastąjį vekselį, 2014 m. kovo 27 d. abu atsakovai buvo pasirašę neprotestuotą paprastąjį vekselį, kuriuo įsipareigojo ieškovui 180 000 Lt (52 131,60 Eur) paskolą grąžinti iki 2014 m. rugsėjo 15 d., kadangi to padaryti atsakovai negalėjo ir vis prašė atsakovo pratęsti paskolos grąžinimo terminą, 2014 m. rugsėjo 12 d. abu atsakovai pasirašė neprotestuotą paprastąjį vekselį, kuriuo įsipareigojo ieškovui 180 000 Lt (52 131,60 Eur) paskolą grąžinti iki 2014 m. gruodžio 15 d., bet vėl atsakovams sakant, kad paskolos grąžinti nespės, ieškovas ir atsakovai 2014 m. lapkričio 15 d. pasirašė ginčijamą neprotestuotą paprastąjį vekselį, kuriuo buvo sutarta, kad atsakovai pinigų grąžins iki 2015 m. lapkričio 15 d. Nurodo, kad ieškovas būdamas sąžiningas 2014 m. kovo 27 d. ir 2014 m. rugsėjo 12 d. vekselius sunaikino, tačiau turi išsaugojęs minėtų dokumentų kopijas, kurios patvirtina atsakovų melagingus teiginius, jog ieškovas tik po pusmečio atvyko į atsakovų namus. Nurodo, kad 2014 m. birželio 15 d. ir 2014 m. lapkričio 15 d. yra du skirtingi vekseliai ir pagal kiekvieną buvo paskolinta po 180 000 Lt (52 131,60 Eur). Ieškovas su atsakovais iki 2021 m. toliau bendravo labai artimai, todėl ieškovas neturėdamas teisinio išsilavinimo negalėjo pagalvoti, kad situacija dėl skolos grąžinimo nueis iki teismo ir niekada nerinko rašytinių įrodymų, kuriuose atsispindėtų ieškovo pretenzijos dėl

skolos negražinimo laiku. Ieškovas žinodamas, kad atsakovų finansinė padėtis prasta laukė, kad atsakovai po verslo įkūrimo gražintų paskolintas lėšas.

Teismo posėdžio metu ieškovas VN paaiškino, kad su atsakovu AP yra pažįstami nuo 2006 metų. Atsakovas jo paprašė 180 000 Lt (52 131,60 Eur) pirkti balkiams. Jis sutiko paskolinti, kadangi artimai bendravo. Jis surinko pinigus ir kartu su savo žmona nuvažiavo į atsakovo namus. Pinigus atsinešė plastikiniame maišelyje ir jis paskolino grynaisiais, buvo 18 blokelių po 10 000 Lt (2896,20 Eur), vieni buvo surišti banko, o likę surišti gumelėmis, visos kupiūros buvo po 100 Lt (28,96 Eur). Jie pasirašė 2014 m. kovo 27 d. vekselį, kurį užpildė atsakovė VP, po to pasirašė atsakovas. Po trijų mėnesių atsakovas vėl atvažiavo pas jį ir pasakė, kad dar gauna didelį kiekį medienos už labai gerą kainą, nuo kurios turėtų gerai uždirbti ir išprašė, sakė, kad žmona nenorėtų pasirašinėti, o jis nenori jos nervinti, todėl sakė rašyti ant jo, nes jis vis tiek atiduos. Dėlto atsakovas 2014 m. birželio 15 d. vekselį pats pildė ir pasirašė ant savęs, jo žmonai matant, jų namuose. Pasirašant 2014 m. birželio 15 d. vekselį atsakovas paaiškino, kad pinigai reikalingi balkiams pirkti. Tą vekselį rašėsi berods dvejiems metams, sakė, kad jeigu išeis, tai greitai atiduos ir prašė laikyti tą vekselį paslapyje, kad nenervinti žmonos. Jis visą tai laikė paslapyje. Kai pasirašė vekselį, jis pinigus padėjo ant stalo, atsakovas išvažiavo su pinigais, o jam liko vekselis. Jis nežino kaip apie tą vekselį atsakovas paaiškino žmonai, bet atsakovas slėpė apie tą vekselį, kurį pasėmė atskirai, prašė slėpti, kad neišeitų kalbos. Tie vekseliai, kur pasirašė abu atsakovai ir vienas atsakovas buvo skirtingi, jis skolino po 180 000 Lt (52 131,60 Eur). Vekseliui baiginėjantis (2014 m. kovo 27 d.), kai rašėsi pusei metų, jis vėl likus trims dienoms iki vekselio pasibaigimo nuvažiavo pas atsakovus į namus ir atsakovai geranoriškai pasirašė kitą vekselį, kad gražins pinigus iki 2014 m. gruodžio 15 d., t. y. trims mėnesiams, tad jis iškart sakė atsakovui, kad kažkaip juokingai skamba tokiai sumai pinigų, bet jam sakė, kad turi išėiti. Baigiantis minėtam vekseliui prieš 2014 m. gruodžio 15 d. jis vėl atvažiavo ir tada atsakovai pasirašė trečią 2014 m. lapkričio 15 d. vekselį, kad atiduos per metus laiko tuos pinigus. Jo pačio žmona dar jam sakė, kam čia tarp gerų draugų reikia tų vekselių, į ką jis atsakė, kad nesant tam tikro dokumento, jis neduoda pinigų. Jis pats nuo 2015 m. rugsėjo 18 d. iki 2017 m. spalio 2 d. dirbo vadybininku pas atsakovą. Rado, kad baltarusiai pigiai parduoda medieną, viską sureguliuo ir atsakovas uždirbdavo nuo kiekvienos mašinos iki 2000 Eur, bet jam pinigų išvis neduodavo, o visą laiką sakydavo, kad gražins. Pradėjo piktuoju kalbėti, sakė atsakovui, kad paduos jį į teismą, tai atsakovas atsakė, kad jam nesvarbu. Tai jis dėl vieno atsakovo asmeninio vekselio perdavė, o dėl kito, kad nenervinti atsakovo žmonos, nes atsakovas maldavo, sakė, kad atsiskaitys, be to, atsakovo pusbrolis jau buvo patapęs jo žentu, ir atsakovė nežinojo apie tuos kitus pinigus, kuriuos ėmė, nes visą tai laikė paslapyje, tai jis kaip draugas tos paslapties neišdavė, nes atsakovas asmeniškai sau ėmė, ir neperdavė to vekselio iš žmogiškumo, nors jo pačio žmona sakė, kad paduotų iškart. Perdavęs (išieškojimui) asmeninį atsakovo vekselį (2014 m. birželio 15 d.), tuos pinigus jis atgavo per antstolį 2019 metais, jie buvo išieškoti. Prisiteisęs pinigus pagal asmeninį atsakovo vekselį (2014 m. birželio 15 d.), jis su atsakovais bendravo ir toliau. Kadangi pagal vekselį jis atgavo pinigus, tai jis galvojo, kad ir šis vekselis yra tvarkoje, jis tikėjo žmogiškumu. 2014 m. lapkričio 15 d. vekselio terminui suėjus jis dirbo pas atsakovą, tad tai turėjo įtakos, kad jis nepateikė vykdyti vekselio, be to, pirmojo vekselio nepateikė vykdyti, nes atsakovas neturėjo pinigų. Pagal 2014 m. lapkričio 15 d. vekselį, tą dieną, pinigai nebuvo perduoti, taip buvo pratęsiamas vekselis, nes už pirmą 2014 m. kovo 27 d. vekselį pinigų negražino. Pinigai buvo perduoti 2014 m. kovo 27 d. Pateikiant ieškinį apie ankstesnius vekselius nutylėjo, nes atsakovas prašė, kad jis nepaduotų kur yra su žmona, nes atsakovė apie tai net nežinojo. Neužsiminė apie ankstesnius vekselius, nes baigiantis pirmam vekseliui, jie rašė naujus, o anuos suplėšė. Paskutinis vekselis yra sveikas, nes jis pinigų negavo, todėl pagal minėtą vekselį ir kreipėsi į teismą. Gaunasi, kad atsakovai pinigus gavo 2014 m. lapkričio 15 d., o ne 2014 m. kovo 27 d., nes tai yra laiko pratęsimas, jam taip sakė notarė. Jis kažkaip netyčia pasidarė kopijas, o anie vekseliai buvo suplėšyti. Pagal 2014 m. lapkričio 15 d. vekselį atsakovas siūlė atsiskaityti, pastatyti dukrai namą, siūlė pirkti kotedžą, surašė sutartį, bet jis nesutiko. Vekselių ta pati suma yra, nes mano, kad atsakovas jau ruošėsi jį apgauti, kadangi suma iš tikro buvo 205 000 Lt (59 372,10 Eur), nes atsakovas buvo skolingas anksčiau, bet atsakovas pildydamas vekselį užrašė 180 000 Lt (52 131,60 Eur) ir pasakė, kad suklydo, koks skirtumas, vis tiek atiduos. Jis skolindavo atsakovui pinigus ir 2013

metais, tačiau tuos pinigus atsakovas grąžino. Savo pateiktuose dokumentuose nurodė, kad atsakovui pinigų reikėjo meilužėms, tai jis negali pasakyti kur atsakovas tuos pinigus išleido, ataskaitų atsakovas jam neduoda. Jis 2014 metais grynaisiais pinigais 360 000 Lt (104 263,20 Eur) tikrai turėjo, nebūtų turėjęs, nebūtų davęs. Jis 2014 metais turėjo 300 000 – 400 000 Lt (86 886,01 Eur – 115 848 Eur) grynųjų pinigų. Jis dirbo dieną ir naktį, tie pinigai buvo tinkamai apskaityti ir deklaruoti, mokesčiai sumokėti. Atsakovas dar 2021 metais jam sakė, kad ruošia restoraną, labai brangiai kainuoja, įsibėgės verslas ir jis atiduos skolą.

Teismo posėdžio metu atsakovas AP paaiškino, kad su ieškiniu nesutinka, nes yra pasiskolinęs vieną kartą 180 000 Lt (52 131,60 Eur) ir juos yra grąžinęs teisminiu keliu. Buvo vienintelis vekselis 180 000 Lt (52 131,60 Eur) sumai ir jie per antstolius yra viską sumokėję. Jis su ieškovu pasirašė vieną vekselį, o po to viskas buvo pratęsiama. Kai pasirašė vieną vekselį, ieškovas sakė, kad jis negalioja, turi būti ir jo žmona, tai jie tą vieną vienintelį vekselį ir pasirašė. Ieškovas argumentavo, kad vieno parašas negalioja. Pirmą vekselį pasirašė kovo mėnesį pas juos namuose ir gavo 180 000 Lt (52 131,60 Eur) grynais pinigais, žmona liudininkė. Ieškovas teisingai sakė, kad pinigai perduoti jų namuose, kad jie pabendravo ir pinigai buvo perduoti, jie bendravo, buvo viskas gerai. Būtų ta skola, jis pripažintų, bet kad nėra pasiėmęs, tai iš kur jis turi mokėti. Skola yra grąžinta per antstolius, viskas buvo 2018 metais priverstine tvarka išieškota. Po to, kai viskas buvo išieškota, jie bendravo dar, tačiau ne artimai, atvažiuodavo į svečius, į bendrą maudymosi vietą, pasveikindavo. Pradžioje mintis ir buvo, kad jis pasirašys vienas, bet po to ieškoviui netiko, sakė, kad turi būti abiejų pasirašyta. Iki 2013 metų jis skolinosi pinigų ir viską, kaip sakė ieškovas, atidavė. 2014 m. birželio 15 d. vekselį jis užpildė pats, o kitus vekselius užpildė atsakovė VP. 2014 m. birželio 15 d. vekselį jis užpildė pats, nors sakė, kad negaliojantis. Teismui, pagal kurį išieškota skola, vekselio neginčijo, nes skolinosi vieną kartą 180 000 Lt (52 131,60 Eur). Su ieškovu jis susipažino prieš 10-15 metų, jų santykiai buvo geri, bendravo šeimomis ir tas bendravimas iki išieškojimo buvo vienoks, o po padavimo antstoliams, jie nebendravo, pasisveikindavo tiesiog, namuose pas juos ieškovas po to jau nebebuvo. Iš ieškovo 180 000 Lt (52 131,60 Eur) skolinosi vieną kartą ir yra grąžinęs. Prieš tai jis iš ieškovo taip pat skolindavosi pinigų ir juos grąžino. Jis daugiau jokių pinigų neėmė ieškovo namuose. 2014 m. birželio 15 d. vekselis pasirašytas pas ieškovą namuose, bet pinigų jis negavo, nes jis negaliojantis. Jis žinojo, kad vieną vekselį yra pasirašęs ir už vieną prisiteisė. Jis negalvojo, kad tų vekselių yra keturi ar penki, gal ieškovas dar turi du. Jis teismui pripažino, kad buvo paskolinęs tą sumą ir ji yra grąžinta, o kiek tų vekselių yra, kad turėjo sunaikinti prieš tai, niekas neaišku.

Teismo posėdžio metu atsakovė VP su ieškiniu nesutiko ir paaiškino, kad pripažįsta, jog buvo skolintasi vienintelė 180 000 Lt (52 131,60 Eur) pinigų suma grynaisiais, jų namuose ir minėta suma buvo grąžinta per antstolius – išieškota. Pirmasis vekselis pasirašytas 2014 m. kovo mėnesį, jai apskritai tie vekseliai buvo naujiena, nes jų šeima niekada tokių vekselių nebuvo pasirašinėjusi. Verslas tuo metu plėtėsi, klestėjo, ji tą puikiai pamena ir tada vyras sakė, kad reikia pasiskolinti pinigų, kas buvo ir padaryta. Puikiai prisimena, kad kai reikėdavo prasitęsti tuos vekselius pagal datas, nors tuo ji buvo labai nepatenkinta. Ji nežino kodėl vekseliuose vieta rašoma ieškovo namuose, nes pinigai pirmą kartą buvo atvežti ir pasiskolinti jų namuose. Jai nepatikdavo, nes ji sakydavo, kodėl jie neatsiveža prieš tai surašyto vekselio, kad jį sunaikinti, nes jie jų negaudavo, jiems vis sakydavo, kad vekselis yra namuose, kad suplėšys, nieko tokio. Ji tai žinojo, nes vyras jai buvo sakęs, kad kai išrašo vekselį ir kai jis pratęsiamas arba pinigai sumokėti, vekselis turi būti sunaikintas. Po to, kada 2018 metais prasidėjo tie teisiniai dalykai, tie santykiai buvo gerokai pašliję, nes verslas ėjosi sunkiai ir buvo įsiskolinimų, buvo sunkus laikotarpis finansiškai, tai vyras minėdavo, kad ieškovas kalbasi su žmonėmis, kuriems ir įmonė buvo skolinga. Ieškovas rinko bendrus pažįstamus, kreditorius, 2017 m. pabaigoje – 2018 pradžioje, kad visi galėtų atsiimti pinigus, tai buvo ieškovo intencija paduoti antstoliams, nes tikrai buvo bloga finansinė situacija. Iš ieškovo buvo pasiskolinta 180 000 Lt (52 131,60 Eur) ir ji žinojo, kad ta suma yra viena pasiskolinta. Ji neįsigilino, kurios datos vekselis buvo paduotas išieškojimui, nes ta suma jos žiniomis buvo vienintelė, kuri buvo pasiskolinta, visada buvo tęstinumas. Tik pamena aiškiai, kad į jų namus buvo atvykęs ieškovas ir sakė, jog atsakovas pasirašė vienas pats vekselį, sakė, kad iš tikrųjų jis nori, jog jie pasirašytų abu. Tada jie pasirašė abu, bet datų ji negali pasakyti. Ji aiškiai pamena, kad vieno parašas yra negaliojantis. Tie

pinigai buvo skirti verslui. Jų santykiai buvo gražūs iki to momento, kol jų finansinė padėtis tapo labai sunki, tada santykiai pašlijo. Kada buvo išieškota ta pinigų suma, tai tie gražūs santykiai ties tuo ir baigėsi. Po priverstinių pinigų išieškojimų, nes buvo pritaikytas ir turto areštas, tai tikrai jokių gražių dalykų nebebuvo tarp jų šeimų - pasisveikindavo ir atsiveikindavo, nors jie atvažiuodavo į tą vietovę, kur jie įkūrė restoraną, nes tai vieša vieta. Ji jautėsi labai rami, kaip ir jos vyras, nes tą skolą pripažino ir ją gražino. Ieškovas dar vis kažką kalbėdavo, kad vyras už kažkokius akmenis skolingas, už kažkokias žemes kažkur vežęs, tai ji sakė vyrui, kad jis susėstų su ieškovu ir išsiaiškintų apie kažkokius akmenis, kažkokias žemes, kažkokias smulkmenas, kiek čia dar skolingas tam žmogui, bet ne apie vekselius su tokia pat suma. 2014 m. birželio 15 d. vekselis, kurį pasirašė jos vyras jai nebuvo paslaptis, ji žinojo vieną vienintelį vekselį ir tą patį faktą – pinigų skolinimąsi, kad jie prasitęsavo vekselį. Daug laiko yra praėję, ji neprisimins, bet užfiksavo, kad buvo atvykęs ieškovas ir jis sakė, kadangi yra vienintelio atsakovo parašas, jam netinka, nes yra didelė pinigų suma, tai kad ji pasirašytų. Ieškovas pretenzijas apie kitas skolas reiškė apie 2021-2022 metų laikotarpį, tada ieškovas vėl pradėjo lankytis prie jų namų, prie upės. Ten toje teritorijoje buvo ir bendrų pažįstamų, tai pasakodavo, kad atsakovas dar už akmenis, už kažkokias žemes skolingas. Apie vekselį, kai buvo išieškoti pinigai, jokių atgarsių ji nebuvo girdėjusi. Ant visų vekselių yra jos raštas, nes ji pildė vekselius, kadangi nebuvo gražinti pinigai, tai kad vekselius pratęsti. Pinigai buvo paskolinti 2014 metais, tai galėjo būti 2014 m. kovo 27 d., kai buvo surašytas pirmasis vekselis.

Teismo posėdžio metu liudytoja BN, ieškovo žmona, paaiškino, kad jų draugystė su atsakovais buvo labai ilga ir nuoširdi. Atsakovas iš ieškovo iki 2013 metų ant tokių lapukų pasiskolindavo pinigus, bet tas skolas, kur buvo ant tų lapukų, kažkur 130 000 Lt (37 650,60 Eur), atsakovas sąžiningai atidavė. Jie juo pasitikėjo. 2014 metais atsakovas iš jų šeimos norėjo pasiskolinti pinigų, jie nuvažiavo su vyru į atsakovų namus ir 180 000 Lt (52 131,60 Eur) padėjo ant stalo, o atsakovė surašė popierius. Jie buvo iš Skuodo notaro paėmę lapą, kad viską teisingai surašyti. Po to, po trijų mėnesių, atsakovas vėl atvažiavo pas juos į namus, geranoriškai nusiteikęs ir vėl atsakovo paprašė paskolinti pinigų, prieš tai dar buvo pasiskolinęs 25 000 Lt (7240,50 Eur). Jie namuose turėjo tik vieną vekselį, tad atsakovas vėl pasirašė tą vekselį, jie pasiėmė tą vekselį, o atsakovui atidavė pinigus. Ieškovas vėl padavė 180 000 Lt (52 131,60 Eur), nors ta suma turėjo būti 205 000 Lt (59 372,10 Eur), bet jis turėjo tik vieną vekselį. Atsakovas parašė 180 000 Lt (52 131,60 Eur) savo ranka. Jie visą laiką bendravo, viskas buvo sąžiningai, iki 2013 metų nebuvo jokių problemų, po to atsakovas susirado meilužę, pradėjo žlugti verslas, prasidėjo nepasitikėjimai šeimoje, atsakovei prasidėjo stresas. Atsakovas motyvuodavo, kad nenervintų atsakovės, todėl ta pirma skola taip ir užsiliko, o antrą skolą, kur atsakovas buvo pas juos pasirašęs, jie prisiteisė per antstolius. Pirmas vekselis buvo pasirašytas abiejų atsakovų pas atsakovus namuose. Antras vekselis buvo pasirašytas po trijų mėnesių vėl 180 000 Lt (52 131,60 Eur). Po 2014 m. jie dar skolino porą kartų po 10 000 Eur atsakovui, tų pinigų niekas negražino. Jų santykiai buvo šilti iki to momento, kol jie padavė atsakovą į teismą. Tie santykiai vis tiek išliko, jie nuvažiuodavo į kavinę, vis klausdavo atsakovo kada gražins pinigus. Tos skolintos lėšos buvo bendros. Jie turėjo apie 400 000 Lt (115 848 Eur). Jie išlaikė bendravimą iki tol, kol atidarė kavinę, o po to atsakovas pradėjo jų vengti. Ji pati skolino po 10 000 Eur ir juos išsiekėjo 2017 metais per teismą. 2014 m. birželio 15 d. vekselį kai pasirašė, kai skolinosi, atsakovas motyvavo, jog pinigų reikia balkiams pirkti. Paskutinio vekselio neteikė vykdyti, kad nenervintų atsakovės.

Teismo posėdžio metu liudytojas Ras Lis paaiškino, kad jis su ieškovu yra pažįstami. Paaiškino, kad jis net nesupranta apie kokią skolą čia eina kalba. Jis dirbo 2 metus dvejoje įmonėse, kurios susijusios su atsakovu, tai gali papasakoti tik tai, kas susiję su įmone. Kiek jam žinoma ieškovas ir atsakovai bendravo šeimomis, jis apie jokiais asmenines paskolas tarp šalių nežinojo, o dėl įmonės, tai nepamena, kad įmonė būtų skolinga ieškovui. Kažkokių sutarčių dėl kotedžų, kad įmonės statytų, to nebuvo ir jis asmeniškai nieko nedarė su jokiais sutartis dėl kotedžų. Jis buvo susitikęs su ieškovu, kuris buvo atvykęs pas jį į darbą, kalbėjo apie kažkokias sutartis, sakė, kad žino, jog jis darė. Ieškovas darė spaudimą, kad surasti sutartis, prašė, kad jis pasakotų teisme, jog jis darė sutartis.

Teismo posėdžio metu liudytojas VO paaiškino, kad jis ir ieškovas yra geri draugai. Gali papasakoti, ką žino iš draugo. Paaiškino, kad ieškovas skundėsi, jog atsakovas negražina skolos. Jie

su ieškovu pasiskambindavo, važiuodavo maudytis, kur būdavo atsakovas, kurį žino iš matymo, kad kavinės savininkas. Po maudynių 2021 metų vasarą kažkur ieškovas klausdavo kaip su ta skola, kada gražins, atsakovas pasivesdavo ieškovą į šoną ir kalbėdavo. Jie tiksliai kažkokių aplinkybių neužfiksavo. Ieškovas papasakojo, kad suma siekė apie 60 000 Eur, apie 200 000 Lt (57 924 Eur). Kiek žino ta skola jau senokai yra. Ieškovas įvardijo, kad atsakovas skolingas jam. Kodėl jis visą tai neklausiamas papasakojo, tai jis žino, ko čia atėjo, tad ir pasakojo. Ieškovas neprašė paliudyti, jis pats atėjo į teismą. Į teismą jis atėjo, nes ieškovas yra jo draugas. Jis pats asmeniškai negirdėjo apie konkrečią sumą tarp šalių kalbant.

Teismas

k o n s t a t u o j a :

preliminarų sprendimą panaikinti ir ieškinį atmesti.

Ieškovas VN į bylą pateikė rašytinius įrodymus, iš kurių matyti, kad 2014 m. kovo 27 d. atsakovai AP bei AP pasirašė Neprotestuotinę paprastąjį vekselį (pateikta kopija), pagal kurį vekselio davėjai atsakovai iki 2014 m. rugsėjo 15 d. be sąlygų įsipareigojo sumokėti ieškovui 180 000 Lt (52 131,60 Eur) sumą. Minėto vekselio išrašymo vieta nurodyta sodininkų bendrija (toliau – SB) „Papartis“, Gilių 1-oji 23, Naikių k., Mažeikių r.

2014 m. rugsėjo 12 d. atsakovai pasirašė Neprotestuotinę paprastąjį vekselį (pateikta kopija), pagal kurį vekselio davėjai atsakovai iki 2014 m. gruodžio 15 d. be sąlygų įsipareigojo sumokėti ieškovui 180 000 Lt (52 131,60 Eur) sumą. Minėto vekselio išrašymo vieta nurodyta SB „Papartis“, Gilių g. 23, Naikių k., Mažeikių r. sav.

2014 m. lapkričio 15 d. atsakovai pasirašė Neprotestuotinę paprastąjį vekselį (pateiktas originalas), pagal kurį vekselio davėjai atsakovai iki 2015 m. lapkričio 15 d. be sąlygų įsipareigojo sumokėti ieškovui 180 000 Lt (52 131,60 Eur) sumą. Minėto vekselio išrašymo vieta nurodyta SB „Papartis“, Gilių 1-oji 23, Naikių k., Mažeikių r. sav.

Iš byloje pateiktų užrašų lapelių kopijų matyti surašytos datos ir nurodytos pinigų sumos, kurios, kaip nurodyta lapeliuose įduotos asmeniui vardu A. Užrašuose yra AP asmens parašai. Iš Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos išrašo apie draudiminius laikotarpius matyti, kad ieškovas nuo 2015 m. rugsėjo 18 d. iki 2017 m. spalio 2 d. dirbo įmonėje, kurios direktoriumi buvo atsakovas. Taip pat ieškovas į bylą pateikė nuotraukas, kuriose užfiksuotos šalys.

Be kita ko, ieškovas byloje pateikė 2010-2014 metų laikotarpių metines pajamų deklaracijas apie gautas pajamas, taip pat nuo 1998 metų iki 2013 metų nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartis, iš kurių matyti, kad ieškovas su žmona pardavė nekilnojamuosius daiktus ir nurodytos pardavimo sumos, tačiau minėtų nekilnojamųjų daiktų įsigijimo dokumentų nėra pateikta. Pastebėtina, jog susipažinus su 2010-2014 metų laikotarpių metinėmis pajamų deklaracijomis ir nekilnojamojo turto pardavimo sandoriais matyti, kad į pajamų deklaracijas neįtrauktas visas parduotas nekilnojamas turtas arba įtrauktas neteisingai nurodant pardavimo pajamas. Taip pat ieškovas pateikė sutarčių kopijas dėl gyvulių pardavimo ir pievų šienavimo.

Tuo tarpu atsakovai į bylą pateikė rašytinius įrodymus, iš kurių matyti, kad 2014 m. birželio 15 d. atsakovas AP pasirašė Neprotestuotinę paprastąjį vekselį (pateikta kopija), pagal kurį vekselio davėjas atsakovas iki 2016 m. lapkričio 30 d. be sąlygų įsipareigojo sumokėti ieškovui 180 000 Lt (52 131,60 Eur) sumą. Minėto vekselio išrašymo vieta nurodyta sodininkų bendrija (toliau – SB) „Papartis“, Gilių 1-oji g. 23, Naikių k., Mažeikių r.

Iš 2016 m. gruodžio 14 d. Skuodo rajono notarų biuro vykdomojo įrašo matyti, kad notarė pareikalavo pagal šį vykdomąjį įrašą išieškoti iš atsakovo ieškovui per vekselio mokėjimo terminą nesumokėtą vekselio sumą 52 131,60 Eur arba 180 000 Lt.

Iš 2018 m. spalio 10 d. Paskolos sutarties tarp UAB „Robidoga“ ir atsakovo bei su ja susijusių dokumentų matyti, kad UAB „Robidoga“ padengė 138 726,40 Eur už atsakovą įsiskolinimą antstoliui Svajūnui Degimui.

Antstolio Svajūno Degimo 2018 m. spalio 15 d. patvarkymas dėl vykdomosios bylos užbaigimo ir vykdomojo dokumento gražinimo Nr. S-18-156-21199 patvirtina, kad vykdomoji byla Nr. 0156/17/00554, užvesta pagal Skuodo rajono notarų biuro notarės Vidos Žerlauskienės vykdomąjį įrašą pagal užprotestuotus arba neprotestuotinus vekselius ar čekius Nr. 7333 skolininko AP atžvilgiu VN naudai, užbaigtą visiškai įvykdžius vykdomąjį dokumentą.

Iš Telšių apylinkės teismo Mažeikių rūmų vykdomųjų raštų matyti, kad atsakovo atžvilgiu buvo užvestos civilinės bylos Nr. 2-3846-169/2017m. ir Nr. 2-3847-636/2017m., kuriose iš atsakovo BN (ieškovo žmona) naudai priteista po 10 000 Eur ir bylinėjimosi išlaidos. Šių civilinių bylų sprendimų pagrindu išduoti vykdomieji raštai.

Byloje ginčas kilo dėl atsakovų įsiskolinimo egzistavimo pagal 2014 m. lapkričio 15 d. sudarytą Neprotestuotiną paprastąjį vekselį ir ankstesnius su tuo susijusius šalių vekselių pakeitimus. Ginčas kyla dėl to ar ieškovas skolino du kartu po 180 000 Lt (52 131,60 Eur), t. y. vieną kartą pagal išrašytus vekselius abiem atsakovams, kitą kartą viena atsakovui, ar buvo skolinta 180 000 Lt (52 131,60 Eur) suma tik vieną kartą ir minėta skola pateikus ją vykdyti buvo išieškota priverstinai bei už ją pilnai atsiskaityta.

Civilinės teisės prasme vekselis – tai savarankiškas civilinių teisių objektas, piniginis vertybinis popierius (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau - CK) 1.97 straipsnio 1 dalis, 1.101 straipsnio 6 dalis). Vekselis, kaip vertybinis popierius, įstatyme apibrėžiamas kaip dokumentas, kuriuo jį išrašęs asmuo be sąlygų įsipareigoja tiesiogiai ar netiesiogiai sumokėti tam tikrą pinigų sumą vekselyje nurodytam asmeniui pats arba įsako tai padaryti kitam (CK 1.105 straipsnio 1 dalis, Lietuvos Respublikos įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo (toliau – ĮPVĮ) 2 straipsnio 1 dalis).

Kasacinio teismo praktikoje dėl vekselio teisinės prigimties ir iš jos kylančių ypatumų nurodoma, kad vekselis, kaip ir kiti vertybiniai popieriai, turi viešo patikimumo savybę, kuri reiškia tai, kad sąžiningas šio vertybinio popieriaus turėtojas gali pasitikėti tuo, jog dokumentas, atitinkantis įstatymo vekseliui nustatytus formalius reikalavimus, patvirtina, kad jis yra teisėtas šiame dokumente išreikštos reikalavimo teisės subjektas, o asmuo, kuris yra skolininkas pagal šį vertybinį popierių, neturi teisės atsisakyti sumokėti vekselyje nurodytą sumą, remdamasis aplinkybėmis, nenurodytomis jame, tarp jų ir tuo, kad nebuvo pagrindo išduoti šį vertybinį popierių, arba tuo, kad tas pagrindas negalioja, nebent jis įrodytų, jog, įgydamas vertybinį popierių, įgijėjas žinojo arba turėjo žinoti apie nurodytus trūkumus, t. y. buvo nesąžiningas įgijėjas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. spalio 1 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-216/2007; 2008 m. birželio 3 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-311/2008, kt.).

ĮPVĮ 72 straipsnyje nustatyta, kad visi reikalavimai pagal vekselį akceptantui gali būti pareikšti per trejus metus nuo mokėjimo termino dienos (1 dalis); vekselio turėtojas turi teisę pareikšti reikalavimus indosantams ir davėjui per vienerius metus nuo nustatyto laiku įforminto protesto dienos, o kai vekselyje buvo sąlyga „grąžinti be išlaidų“ ar „neprotestuotinas“, – nuo mokėjimo termino dienos (2 dalis). Vekselio turėtojas, praleidęs šiuos terminus, netenka galimybės realizuoti vekselį, kaip vertybinį popierių, ĮPVĮ ir lydimuosiuose teisės aktuose nustatyta tvarka.

Išplėstinė teisėjų kolegija formuodama vienodą bendrosios kompetencijos teismų praktiką yra nurodžiusi, jog tuo atveju, kai vekselis netenka vertybinio popieriaus teisinio statuso dėl turinio, formos trūkumų ar įstatyme nustatytų terminų jam pateikti apmokėti ir pateikti reikalavimus pagal jį praleidimo, iš vekselio kylantiems reikalavimams patenkinti negali būti taikomos ĮPVĮ nuostatos, be kita ko, vekselyje įtvirtinta prievolė netenka besąlygiškumo ir abstraktumo savybių; tokiu atveju reikalavimo teisė pagal vekselį savaime nepasibaigia, tačiau jai patenkinti taikomos konkrečius prievolinius santykius reglamentuojančios CK ar kitų materialiuųjų įstatymų normos. Sprendžiant dėl prievoliųjų santykių egzistavimo ir (ar) jų turinio vekselis tampa paprastu rašytiniu įrodymu, dėl jo įrodomosios reikšmės sprendžiama pagal atitinkamus santykius reglamentuojančias materialiosios ir proceso teisės normas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. gegužės 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-7-100-469/2019).

Taigi, atsižvelgus į nurodytą kasacinio teismo praktiką bei tai, jog ieškovas praleido ĮPVĮ 72 straipsnyje nurodytą terminą reikalavimams pagal vekselį atsakovams pareikšti, laikytina, kad 2014

m. lapkričio 15 d. vekselis neteko vertybinio popieriaus teisinio statuso ir vekselis tapo paprastu rašytiniu įrodymu prievolinius santykiams patvirtinti.

Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 178 straipsnis įtvirtina šalių naštą įrodyti faktines aplinkybes, kuriomis jos grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai yra remiamasi aplinkybėmis, kurių CPK nustatyta tvarka nereikia įrodinėti. Priešingai nei teisinis ieškinio pagrindas, našta įrodyti faktines aplinkybes, t. y. faktinį šalies reikalavimo ar atsikirtimo pagrindą, tenka ne teismui, o šaliai, turinčiai įrodinėjimo naštą. Šis reikalavimas tiesiogiai kildinamas iš CPK 12 straipsnyje įtvirtinto rungimosi principo, kuris kiekvienai šaliai nustato naštą įrodyti tas aplinkybes, kuriomis jos remiasi kaip savo reikalavimų ar atsikirtimų pagrindu.

CPK įtvirtinta šalies našta įrodyti faktines aplinkybes, kuriomis ji grindžia savo reikalavimus, nėra savitikslių. Įrodinėjimo naštą sudaro du tarpusavyje susiję aspektai. Įrodinėjimo našta pirmiausia apima pareigą pateikti įrodymus (pozityvusis įrodinėjimo naštos aspektas). Ši pareiga pagal bendrąją taisyklę tenka visiems byloje dalyvaujantiems asmenims. Kitas įrodinėjimo naštos aspektas tampa aktualus tais atvejais, kai nepakanka įrodymų patvirtinti nei ieškovo, nei atsakovo nurodomoms aplinkybėms. Pagal įrodinėjimo civiliniame procese taisyklės teismo procesinis sprendimas negali būti grindžiamas spėjimu ar prielaidomis, o tais atvejais, kai byloje nepakanka įrodymų patvirtinti šalies nurodomoms aplinkybėms, sprendimas priimamas tos šalies nenaudai, kuriai priklauso neįrodytų aplinkybių įrodinėjimo našta (negatyvusis įrodinėjimo naštos aspektas). Negatyvusis įrodinėjimo naštos paskirstymas sudaro sąlygas rasti išeitį iš faktinės aklavietės, kai įrodymų tiksliai nustatyti praeities įvykius nepakanka, o reikia išspręsti šalių ginčą.

Teismas šalies įrodinėjamas tarp šalių susiklosčiusias ir į bylos įrodinėjimo dalyką patenkančias faktines aplinkybes gali konstatuoti tik pasiekęs tam tikrą įsitikinimo laipsnį. Konkretų įsitikinimo laipsnį, leidžiantį konstatuoti šalių įrodinėjamas faktines aplinkybes, nustato civiliniame procese taikomas įrodinėjimo standartas. CPK 176 straipsnio 1 dalis nustato, kad įrodinėjimo tikslas – teismo įsitikinimas, pagrįstas byloje esančių įrodymų tyrimu ir vertinimu, kad tam tikros aplinkybės, susijusios su ginčo dalyku, egzistuoja arba neegzistuoja. Lietuvos civiliniame procese yra taikomas pagrįsto įsitikinimo standartas, kuris reikalauja, kad teisėjas būtų pagrįstai ir asmeniškai įsitikinęs dėl bylos faktinių aplinkybių. Pagrįstas įsitikinimas formuoja teisėjo vidinį tikrumą dėl bylos faktų. Šis standartas nereikalauja pašalinti visas abejones dėl bylos faktinių aplinkybių – teisėjas privalo turėti tokio laipsnio tikrumą, kuris tik pašalina esmines abejones, abejonių visiškai nepanaikindamas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus 2024 m. vasario 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-9-1075/2024).

Formuodamas teismų praktiką dėl CPK normų, reglamentuojančių įrodinėjimą ir įrodymų vertinimą, aiškinimo ir taikymo, kasacinis teismas yra ne kartą pažymėjęs, kad įrodymų vertinimas pagal CPK 185 straipsnį reiškia, jog bet kokios ginčui išspręsti reikšmingos informacijos įrodomąją vertę nustato teismas pagal vidinį savo įsitikinimą, pagrįstą visapusišku ir objektyviu aplinkybių, kurios buvo įrodinėjamos proceso metu, išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymais (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. balandžio 2 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-156/2009). Teismas turi įvertinti ne tik kiekvieno įrodymo įrodomąją reikšmę, bet ir įrodymų visetą, ir tik iš įrodymų visumos daryti išvadas apie tam tikrų įrodinėjimo dalyku konkrečioje byloje esančių faktų buvimą ar nebuvimą.

Vertindamas įrodymų visetą, teismas turi įsitikinti, kad pakanka duomenų išvadai, jog tam tikri faktai egzistavo arba neegzistavo, kad nėra esminių prieštaravimų, paneigiančių tokias išvadas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. kovo 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-139/2010; ir kt.). Įrodinėjimo ir įrodymų vertinimo taisyklės pagal įstatymą nereikalauja, kad visi prieštaravimai būtų pašalinti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. vasario 14 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-42-684/2019). Faktą galima pripažinti įrodytu, jeigu byloje esančių įrodymų tyrimo ir vertinimo pagrindu susiformuoja teismo įsitikinimas, kad tam tikros aplinkybės, susijusios su ginčo dalyku, egzistuoja arba neegzistuoja (CPK 176 straipsnio 1 dalis) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gruodžio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-561-378/2016).

Šioje byloje, ieškovas pareiškęs ieškinį dokumentinio proceso tvarka nurodė, kad jis 2014 m. lapkričio 15 d. su atsakovais sutarė, kad jis paskolins atsakovams 180 000 Lt (52 131,60 Eur) sumą,

o atsakovai pasirašys neprotestuotiną paprastąjį vekselį ir grąžins minėtą sumą iki 2015 m. lapkričio 15 d. Vis tik, atsakovams pateikus prieštaravimus dėl priimto preliminarus sprendimo bei vėlesnio proceso metu paaiškėjo, kad ieškovas pateikęs ieškinį iš esmės nuslėpė esmines faktines aplinkybes, kadangi faktiškai 180 000 Lt (52 131,60 Eur) suma atsakovams 2014 m. lapkričio 15 d. perduota nebuvo. Bylos eigoje paaiškėjo, kad tarp ieškovo ir atsakovų iki 2014 m. lapkričio 15 d. vekselio pasirašymo, buvo sudaryti dar bent du 2014 m. kovo 27 d. ir 2014 m. rugsėjo 12 d. vekseliai, kuriuos pasirašė abu atsakovai ir vienas 2014 m. birželio 15 d. vekselis, kurį pasirašė tik atsakovas, tokio pačio dydžio 180 000 Lt (52 131,60 Eur) sumai.

Pastebėtina, jog ieškovas pateiktame atsiliepime į atsakovų prieštaravimus pakeitė skolos atsiradimo pagrindą ir nurodė, kad abiem atsakovams 180 000 Lt (52 131,60 Eur) suma buvo suteikta dar 2014 m. kovo 27 d. ir pasirašytas vekselis, o vėliau 2014 m. rugsėjo 12 d. ir 2014 m. lapkričio 15 d. vekseliais buvo pratęstas skolos grąžinimo terminas. Tuo tarpu pagal 2014 m. birželio 15 d. vekselį 180 000 Lt (52 131,60 Eur) sumą atsakovas iš ieškovo skolinosi vienas ir apie minėtą skolą atsakovo žmona nieko nežinojo, kadangi pinigai buvo skirti atsakovo meilužės ir nesantuokinio vaiko išlaikymui, meilužės būsto įrengimui ir pan. Atsiliepime į atsakovų prieštaravimus ieškovas nurodė, kad ieškovas skolino du kartus po 180 000 Lt (52 131,60 Eur), tačiau pagal 2014 m. birželio 15 d. išrašytą vekselį skola iš atsakovo yra išieškota, todėl atsakovai liko skolingi po 180 000 Lt (52 131,60 Eur), o visa atsakovų ir ieškovo artima aplinka žino apie šią atsakovų skolą ieškovui.

Minėtos pozicijos apie dvi atskiras skolas ieškovas laikėsi ir likusio teismo proceso metu, duodamas paaiškinimus teismui taip pat nurodė, kad abiem atsakovams dar 2014 m. kovo 27 d. atsakovų namuose grynaisiais pinigais paskolino 180 000 Lt (52 131,60 Eur) pirkti balkiams ir abu atsakovai dėl minėtos sumos pasirašė vekselį, o vėliau su atsakovais pasirašant 2014 m. rugsėjo 12 d. ir 2014 m. lapkričio 15 d. vekselius buvo pratęstas skolos išmokėjimo terminas.

Pastebėtina, jog atsakovai minėto fakto, kad 2014 m. kovo 27 d. jų namuose jiems ieškovas 180 000 Lt (52 131,60 Eur) neneigia, taip pat nurodė, kad skolos grąžinimo terminas pasirašant naujus vekselius ne kartą buvo pratęsimas, tačiau ieškovas niekuomet prie jų nebuvo atsivežęs buvusių vekselių ir jų prie jų akių nesunaikino. Atsakovai teismo proceso metu pripažino, kad buvo skolingi ieškovui 180 000 Lt (52 131,60 Eur) sumą, tačiau nurodė, kad minėtą sumą skolinosi tik vieną kartą, todėl 2014 m. birželio 15 d. išrašytą vekselį pateikus vykdymui, jie neatkreipė dėmesio į išrašyto vekselio datą, kadangi žinojo, jog yra skolingi ieškovui 180 000 Lt (52 131,60 Eur) ir ši skola buvo išieškota priverstinai ieškovo naudai.

Šiuo atveju atkreiptinas dėmesys į tai, jog nors ieškovas tiek pateiktuose procesiniuose dokumentuose, tiek teismo posėdžio metu teigė, kad atsakovė apie 2014 m. birželio 15 d. vekselį, nieko nežinojo, nes atsakovas prašė nenervinti atsakovės, o jis visą tai, kaip draugas, laikė paslapyje, minėtus faktus atsakovė teismo posėdžio metu paneigė nurodydama, kad ji žinojo apie 2014 m. birželio 15 d. surašytą vekselį iš to, jog ieškovas atvykęs į jų namus pasakė, jog atsakovas vekselį pasirašė vienas ir jis norėtų, kad jie pasirašytų abu, kadangi pasak ieškovo, vieno atsakovo parašas darė vekselį negaliojantį. Minėtas aplinkybes apie ieškovo išsakytus teiginius, kad atsakovo vieno parašas, daro vekselį negaliojantį, patvirtino ir atsakovas.

Pažymėtina, jog nors ieškovas procesiniuose dokumentuose teigė pagal 2014 m. birželio 15 d. išrašytą vekselį pinigai buvo skirti neva atsakovo meilužės ir nesantuokinio vaiko išlaikymui, meilužės būsto įrengimui ir pan., tačiau teismo posėdžio metu ieškovas minėtų aplinkybių nepatvirtino, o papasakojo, kad pagal 2014 m. birželio 15 d. pinigai atsakovui buvo reikalingi balkiams pirkti, taip pat nurodė, kad atsakovas jam ataskaitų neteikė, todėl realiai jokių duomenų apie pinigų paskirtį ji neturintis. Atkreiptinas dėmesys, jog ieškovas jokiais bylos dokumentais nepagrindė savo iškeltų hipotezių apie galimas atsakovo meilužės, nesantuokinius vaikus, jų išlaikymą, būsto įrengimą ir pan., neprašė iškviesti liudyti asmenis, galinčius patvirtinti minėtas aplinkybes, o priešingai teismo posėdžio metu pats pakeitė nurodytą pinigų paskirtį.

Nagrinėjamu atveju, atkreiptinas dėmesys ir į tai, jog nors ieškovas teigia, kad 2014 m. lapkričio 15 d. atsakovų pasirašyto vekselio nepateikė vykdyti dėl to, jog su atsakovais palaikė šiltus, draugiškus santykius, o be to, atsakovas prašė minėto vekselio vykdyti neteikti, kad nenervinti atsakovės bei žadėjo grąžinti skolą gražiuoju, tai nesutrukdė ieškovui pateikti vykdymui 2014 m.

birželio 15 d. išrašyto vekselio, kurio terminas suėjo 2016 m. lapkričio 30 d., t. y. praėjus vieneriems metams ir penkiolikai dienų po atsakovų 2014 m. lapkričio 15 d. pasirašyto vekselio skolos išmokėjimo termino pabaigos. Pastebėtina, jog skola pagal 2014 m. lapkričio 15 d. išrašytą vekselį buvo išieškota privertinai tik 2018 m. spalio 15 d., t. y. ieškovas pateikęs minėtą vekselį priverstiniam vykdymui ir minėtą pinigų sumą atgavęs tik praėjus beveik dvejim metams po pateikimo, neabejotinai galėjo suvokti ir tikėtis, kad galima likusi skola, pagal 2014 m. lapkričio 15 d. išrašytą vekselį nebus gražinta geranoriškai. Šiuo atveju, visiškai nelogiškais laikytini ieškovo paaiškinimai, jog 2014 m. lapkričio 15 d. išrašyto vekselio jis nepateikė vykdyti ir nesikreipė į teismą dėl skolos priteisimo net 8 metus vien dėl to, jog nenorėjo nervinti atsakovės ir dėl to, jog atsakovas to prašė bei išlaikė šiltus santykius su atsakovais, jais pasitikėjo. Pastebėtina, jog atsakovai taip pat patvirtino, jog jų draugystė su ieškovo šeima iš esmės nutrūko, kai ieškovas pateikė priverstiniam vykdymui 2014 m. birželio 15 d. išrašytą vekselį. Paviršutiniški santykiai išliko dėl to, jog atsakovai turi atsidarę kavinę prie viešos maudynių vietos, kurioje plaukiodavo ieškovas bei kaip klientas atvykdavo į kavinę. Šiuo atveju pabrėžtina ir tai, jog bylos duomenys patvirtina, jog ieškovo žmona taip pat atsakovo atžvilgiu buvo iškėlus civilines bylas Nr. 2-3846-169/2017m. ir Nr. 2-3847-636/2017m dėl skolų priteisimo, pagal kurias ieškovo žmonos BN naudai priteista iš atsakovo po 10 000 Eur ir bylinėjimosi išlaidos. Šių civilinių bylų sprendimų pagrindu taip pat išduoti vykdomieji raštai ir pateikti vykdyti priverstinai, todėl teismo vertinimu atsižvelgus į minėtų duomenų visumą, nėra pagrindo sutikto su ieškovo duotais paaiškinimais, priešingai nei atsakovų, kad šalių santykiai išliko šilti ir draugiški bent iki 2022 metų.

Be kita ko, pastebėtina, jog ieškovas, siekdamas pagrįsti aplinkybes, jog abu atsakovai 2014 m. kovo 27 d. ir tik vienas atsakovas 2014 m. birželio 15 d. atskirai skolinosi po 180 000 Lt (52 131,60 Eur), į teismo posėdį liudyti iškviestė savo žmoną BN, kurios parodymai teismo vertintini ypač kritiškai, kadangi, kaip paaiškėjo posėdžio metu, ieškovo skolintos lėšos buvo bendros šeimos lėšos, todėl liudytoja akivaizdžiai turi suinteresuotumą bylos baigtimi. Taip pat, atkreiptinas dėmesys, jog išklaudius liudytojos parodymų matyti, jog jais atkartojami iš esmės sunkiai suvokiami ir logiškai sunkiai paaiškinami ieškovo teiginiai apie vekselio nepateikimą vykdyti dėl to, jog nenorėta nervinti atsakovės, taip pat dėl to, jog atsakovui vienam pasirašant vekselį, iš tiesų jis turėjo nurodyti didesnę 205 000 Lt (59 372,10 Eur) skolą, kadangi buvo skolingas iš anksčiau, tačiau atsakovas įrašė 180 000 Lt (52 131,60 Eur) sumą, o jie turėjo tik vieną vekselį, todėl skolos sumos sutapo. Liudytojo VO parodymai teismo taip pat vertintini kritiškai atsižvelgus į tai, jog liudytojas pripažino, jog su ieškovu yra geri draugai ir į teismą, pasak jo, atėjo nekviestas, nes ieškovas yra jo draugas. Be kita ko, nors minėtas liudytojas teismo nebuvo iškviestas, atvykęs iškart ėmė pasakoti aplinkybes, apie kurias, žmogui nežinančiam bylos aplinkybių, neklausiamam proceso dalyvių, būtų sunku papasakoti. Taip pat minėtas liudytojas iš esmės pripažino, kad pokalbių turinio tarp ieškovo ir atsakovo jis negirdėjo, o žino tai, ką jam papasakojo ieškovas. Tuo tarpu ieškovo iškviestas liudytojas Ras Lis teismo posėdžio metu net iš esmės pripažino, kad ieškovas jam darė spaudimą surasti kažkokias sutartis, prašė, kad jis pasakotų teisme, jog jis darė sutartis, tačiau jis apie jokiais asmenines paskolas tarp šalių nežino, nepamena, kad atsakovo įmonė būtų skolinga ieškovui ir asmeniškai nieko nedarė su jokiais sutartimis dėl kotedžų.

Pažymėtina ir tai, jog ieškovas, siekdamas pagrįsti, jog 2014 metais turėjo atsidėjęs 360 000 Lt (104 263,20 Eur) grynaisiais pinigais, teismui pateikė 2010-2014 metų laikotarpių metines pajamų deklaracijas apie gautas pajamas, taip pat nuo 1998 metų iki 2013 metų nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartis, iš kurių matyti, kad ieškovas su žmona pardavė nekilnojamosios daiktus, kitas sutartis. Šiuo atveju teismas atkreipia dėmesį, jog pajamos reiškia užpajamuotas įplaukas, todėl neįtraukus ar nenurodžius sąnaudų, nėra galimybės nustatyti realaus minėtu laikotarpiu turimo pinigų kiekio. Atsižvelgus į tai, atkreiptinas ieškovo dėmesys, jog jo rašytiniuose paaiškinimuose nurodyta pajamų suma iš esmės nepatvirtina ieškovo turėtų piniginių lėšų kiekio, o nurodo tik pinigines įplaukas, tačiau nesant pateiktų įsigijimo dokumentų teismui iš esmės nėra galimybės nustatyti ieškovo disponuotomis lėšomis minėtu laikotarpiu. Taip pat, atkreiptinas dėmesys, jog ieškovas siekdamas pagrįsti turėtas pinigines lėšas, prie pridedamų nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutarčių, pateikia net tarp trečiųjų asmenų 2013 m. kovo 12 d. sudarytą pirkimo-pardavimo sutartį,

kuri nesusijusi su ieškovo asmeniu. Taip pat, teismui, susipažinus su minėtos deklaracijomis ir nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartimis, matyti, kad minėtose deklaracijose užpajamuotus ne visos ieškovo turėtos įplaukos.

Šiuo konkrečiu atveju, įvertinęs byloje esančių įrodymų visumą, jų sąsajumą, šalių paaiškinimus, atsižvelgdamas į ieškovo paaiškinimų nenuoseklumą, logiškumą, teismas sprendžia, kad ieškovas neįrodė, jog pagal 2014 m. kovo 27 d., 2014 m. rugsėjo 12 d., 2014 m. lapkričio 15 d. vekselius ir 2014 m. birželio 15 d. vekselį jis sudarė skirtingus sandorius, kurių pagrindu ieškovas paskolino po 180 000 Lt (52 131,60 Eur) ir įgijo teisę ne kartą reikalauti minėtos sumos priteisimo (CPK 178 straipsnis). Teismo vertinimu ieškovo pateikti įrodymai ir nurodytos aplinkybės dėl 2014 m. kovo 27 d., 2014 m. rugsėjo 12 d., 2014 m. lapkričio 15 d. ir 2014 m. birželio 15 d. vekselių skirtingumo, neleidžia teismui pagrįstai įsitikinti, kad ieškovas su abiem atsakovais ir atskirai atsakovu buvo sudarę du skirtingus sandorius, kuriems užtikrinti buvo išduoti 2014 m. kovo 27 d., 2014 m. rugsėjo 12 d., 2014 m. lapkričio 15 d. ir 2014 m. birželio 15 d. vekseliai ir kurių pagrindu ieškovas įgijo teisę du kartus reikalauti iš atsakovų piniginių sumų priteisimo.

Nagrinėjamoje byloje būtent ieškovui teko pareiga įrodyti prievolės, iš kurios kildinamas vekselis, buvimą ir atsakovų pareigos egzistavimą. Kadangi ieškovas neįgyvendino jam tenkančios įrodinėjimo naštos, jam tenka negatyvusis įrodinėjimo naštos aspektas – sprendimas priimamas tos šalies nenaudai, kuriai priklauso neįrodytų aplinkybių įrodinėjimo našta.

Dėl bylinėjimosi išlaidų.

Šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, jos turėtos bylinėjimosi išlaidos priteistinos iš antrosios šalies (CPK 93 straipsnio 1 dalis). Ieškovo ieškinys atmetas, tuo tarpu atsakovai šioje byloje patyrė 3000 Eur bylinėjimosi išlaidų už advokato suteiktą teisinę pagalbą. Atsakovų patirtos išlaidos neviršija Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85 patvirtintų rekomendacijų dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjų teikiamą pagalbą maksimalių dydžių, todėl minėtos išlaidos priteistinos iš ieškovo VN lygiomis dalimis atsakovų AP ir VP naudai (CPK 93 straipsnio 1 dalimi, 98 straipsnio 1 dalimi).

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 259, 262-270 straipsniais, teismas

n u s p r e n d ž i a:

preliminarų sprendimą panaikinti ir ieškinį atmesti.

Priteisti iš ieškovo VN, asmens kodas xxxxxxxxxx, atsakovų AP, asmens kodas xxxxxxxxxxxxxxxx ir VP, asmens kodas xxxxxxxxxx naudai po 1500 Eur (vieną tūkstantį penkis šimtus eurų) bylinėjimosi išlaidų kiekvienam.

Galutinis sprendimas per trisdešimt dienų gali būti skundžiamas Šiaulių apygardos teismui, apeliacinį skundą paduodant per galutinį sprendimą priėmusį teismą.

Teisėja

Daiva Maneikienė